

Zpráva z pohřbu Bohouška Skácela.

Ve zcela zaplněné obřadní síni hřbitova ve Šlapanicích se sešla podle mého odhadu 4. října 2024 zhruba stovka přátel, rodinných příslušníků a samozřejmě i řada šachistů. Šachový svaz ČR zastupoval mezinárodní mistr Petr Pisk, kolegy z klubu ŠK 64 Brno (dříve Zbrojovka Brno) Jirka Platovský jako jeho předseda, bylo též mnoho šlapanických šachistů: Petr Škaroupka, Miroslav Kureš, Libor Beroun, Lokomotivu Brno zastupoval 80letý Jiří Vachek, za Duras Brno zde byli mezinárodní mistr Neklan Vyskočil a Vašek Fencel, ovšem nelze vyjmenovat všechny smuteční hosty. Samotný smuteční obřad byl zahájen populární skladbou Leonarda Cohena – Hallelujah. Vystavené obrázky v dřevěném rámečku jsem pozoroval po celou dobu smutečního obřadu a vzpomínal na zesnulého. Pak následovala:

Řeč Libušky Skácelové:

Můj manžel Bohuslav se narodil ve Šlapanicích dne 17. ledna 1951 manželům Vojtěchovi a Bohuslavě Skácelovým a byl skutečným šlapanickým rodákem. Celý svůj život prožil ve svém rodném městě a rodném domě.

Jeho vzdělávání začalo na Základní devítileté škole ve Šlapanicích v roce 1957 a pokračovalo na Gymnáziu Křenová v Brně. Zde studoval matematiku a fyziku. Po maturitě v roce 1969 pokračoval ve studiu na pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v oboru matematika a tělesná výchova. Po ukončení studia působil v rámci vojenské základní služby jako asistent na katedře matematiky a fyziky na Vysoké škole v Liptovském Mikuláši. Ještě bych se zmínila o jeho studiu na Karlově univerzitě v Praze, kde v roce 1987 dokončil na fakultě tělesné výchovy a sportu 3-letý kurz trenérů a stal se šachovým trenérem I. třídy.

Po vojně nastoupil do zaměstnání v Kancelářských strojích v Brně jako samostatný výzkumný a vývojový pracovník pro informační systémy pro velké a střední podniky. Po „sametové revoluci“ založil společně s několika spolupracovníky sw firmu PROMA a začal podnikat. Jeho práce ho přivedla do tehdejších Brněnských později Šlapanických papíren. V této firmě, která v průběhu let měnila majitele i názvy až do dnešní podoby velké nadnárodní firmy Smurfit Kappa, pracoval až do roku 2017, kdy odešel do důchodu. Pracovala jsem společně se svým manželem v této firmě 16 let. Celých 16 let jsme seděli spolu v jedné kanceláři, takže vám mohu potvrdit, že Bohuslav byl skutečný odborník, vysoce profesionální a oprávněně svými spolupracovníky uznávaný a oceňovaný nejen po stránce odborné, ale i lidské.

Bohuslav se od mládí věnoval sportům. Běhal, dokonce i maratony, hrál fotbal, hokej, tenis, ping-pong, miloval turistiku a hory. A jak se dostal k šachu? Ještě jako dítě školou povinné onemocněl žloutenkou a v době, kdy byl upoután na lůžko, mu jeho dědeček Aloiz přinesl šachy a knihu pro začátečníky. To byl začátek jeho šachové kariéry. Šachovou hru si oblíbil a postupem času se stal velmi silným hráčem s výkonnostní třídou KM. Na kontě má nemálo významných šachových úspěchů, ale nejvíce se, myslím, do povědomí šachové veřejnosti zapsal jako metodik Českého šachového svazu a trenér I. třídy, který organizoval velice kvalitní a oblíbená celostátní školení trenérů. Dodnes na ně jejich účastníci rádi vzpomínají. Byl i trenérem naší ženské reprezentace na šachové olympiádě a pásmovém turnaji mistrovství světa.

Šachy se mu staly osudným i v soukromém životě, neboť to byly právě šachy, které nás svedly dohromady. Na jednom šachovém turnaji jsem mu, coby mladá, teprve 17-ti letá šachistka, padla do oka. Skončilo to svatbou v březnu roku 1980. Byli jsme šťastní, když se nám v roce 1982 narodil náš první syn Martin a o 3 roky později syn Antonín. Nebylo to vždy lehké, zvláště když se objevily velké zdravotní problémy a šlo nejen o zdraví, ale doslova o životy dětí. Manžel měl oba syny velmi rád a podporoval je na studiích i jinak. V posledních letech se rodina rozrostla o 7 nádherných vnoučátek. Rodina byla pro mého manžela vždy velmi důležitá.

Na počátku nás s Bohoušem spojovaly šachy, ale postupem času se náš zájem přesunul k hudbě. Já jsem zpívala a hrála na klávesy či kytaru a manžel koupil velmi kvalitní ozvučovací aparaturu a působil na mých vystoupeních jako zvukař a velmi si to užíval. Uspořádali jsme spolu s našimi kolegy muzikanty mnoho hudebních vystoupení pro naše přátele a známé, které se velmi líbily a na kterých byla vždy skvělá atmosféra. Poslední takovou akcí byl náš „Adventní koncert“ na konci minulého roku.

Chtěla bych svému manželovi Bohuslavovi poděkovat za jeho lásku a za všechno, co pro mě i rodinu udělal, a na rozloučenou jsem vybrala několik písní, které měl obzvláště rád.

Děkuji za pozornost.

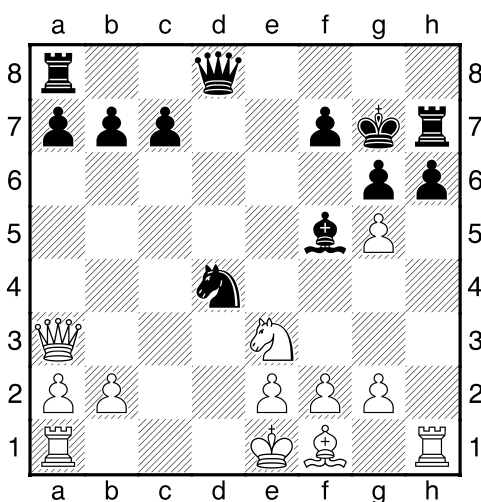
Po ní další čtveřice písní, které měl Bohoušek rád a smuteční obřad pokračoval odnesením rakve čtveřicí rodinných příslušníků k nedaleké rodinné hrobce, kde měli lidé příležitost kondolovat. Po nezbytném uklízení četných věnců, či spíše kyticek, pozvala Libuška mne a blízkého přítele a žáka Bohuše Skácela mistra Pavla Davida k pohřebnímu karu v nedaleké restauraci Na růžku. Tam jsme v úvodu pozdvihli, ti co mohli a třeba neřídili, stopečku

Becherovky k uctění památky všemi milovaného Bohouška. Následující občerstvení (šunkové, salámové a vajíčkové chlebičky, kuřecí a vepřové řízky s bramborovým salátem, piva alkoholická i nealkoholická, káva, limonády) splnilo dobře svůj účel a kolem čtvrté odpolední mne Pavel David odvezl do Bohunic. Během cesty mi vyprávěl nespočet zajímavostí ze šachového života pana Skácela, které by vydaly na menší brožuru. Připomenu snad jen jednu z nich, která dokumentuje obrovské teoretické znalosti hráče, trenéra a metodika Skácela. Odehrála se na šachové olympiádě v Soluni (Thessaloniki) roku 1988, kde byl Skácel v roli trenéra a vedoucího našeho ženského týmu:

Skembris, Spyridon (2315) - Smejkal, Jan (2565) [D91]

Olympiad-28 Thessaloniki (7), 20.11.1988

1.d4 Jf6 2.c4 g6 3.Jc3 d5 4.Jf3 Sg7 5.Sg5 Je4 6.cxd5 Jxg5 7.Jxg5 e6 8.Dd2 exd5 9.De3+ Kf8 10.Df4 Sf6 11.h4 h6 12.Jxd5 Sxg5 13.De5 Vh7 14.hxg5 Jc6 15.De4 Sf5 16.Df3 Jxd4 17.Da3+ Kg7 18.Je3

18...hxg5N (Po dlouhém přemýšlení zvolil velmistr Smejkal novinku ve své oblíbené Grünfeldově obraně, která mu vynesla nejen vyrovnání, ale i nepatrně lepší hru. Doposud se zkoušelo: 18...Dxg5 19.Dc3 Df6 20.0–0–0 c5 21.Jxf5+ Jxf5 22.Vd7 Jd4 23.Dxc5 Je6 24.Dc3 Vhh8 25.Dxf6+ Kxf6 26.Vh3 Vac8+ 27.Kb1 Kg7 28.Vf3 Jg5 29.Vfd3 Je4 30.Vf3 Jg5 31.Vfd3 Je4 32.Vf3 Vhf8 33.Vf4 Jc5 34.Vd1 Je6 s remízou, Kaposztas,M (2365) - Welin,T (2395), Malmo Festival-84 1984) **19.Vxh7+ Kxh7 20.0–0–0 Df6 21.Dc3 c5 22.Jxf5 Dxf5 23.e3 Jc6 24.Sa6 Kg8 25.g4 Dxg4 26.Df6 bxa6 27.Dxc6 Dc4+ 28.Kb1 Vb8 29.Df6 De4+ 30.Kc1 Dc4+** (Zde partie skončila remízou, což bylo patrně ve prospěch celkového výsledku našich. Oba soupeři začali závěrečnou partii analyzovat, do tvůrčího sporu se zapojil i velmistr Ftáčnik. Když vyčerpali své nápady, přidal se do diskuse Skácel a řekl, že zde se může černý pokusit hrát na výhru, jak bylo uvedeno v Informátoru 27 (náhodně zvolené číslo autorem vzpomínky). Velmistr Ftáčnik odběhl a za chvíli se vrátil a kroutil hlavou, co ten Skácel všechno neví - prý si to ověřil a je to tak! Důkaz: 30...g4 31.Vd7 Dc4+ 32.Kb1 Vf8 a černý stojí lépe) **31.Kb1** Dáno za remízu.

Nebo tato: Zbrojovka měla hrát ligové utkání někde na severu – možná v Karviné. V soupisce hostů byli Pavel David a Bohoušek Skácel vedle sebe. Davidovi však nebylo dobře – byl nachlazený. Nicméně doufal, že se do zápasu pozdraví a požádal Bohouška o konzultaci, jak sehrát Grünfeldovu obranu černými proti předpokládanému soupeři, co začíná hru dámským pěšcem. I lekce byla dlouhá (odehrávala se v pracovní době v Davidově kanceláři

v Kancelářských strojích, kde řediteloval pan Gruber). David vše pojal do paměti, ale nakonec se svěřil Bohušovi, že by snad bylo lepší, aby si vzal sám volno a Bohoušek ho v sestavě nahradil, když tu Grünfeldku tak skvěle ovládá. I stalo se. Partii hrál černými Skácel, soupeř zahájil dámským pěšcem a černý – zvolil Nimcovičovu indickou obranu!

(Jan Kalendovský – říjen 2024)